

foc i lloc

La dels rics i la dels pobres

L'aigua, element omnipresent, cal gestionar-la com un bé comú essencial

DELFI **ROCA**

Andorra és una gran font, i com a tal s'ha de gestionar. L'aigua és un bé comú omnipresent que cal respectar. Deixem de fer llenya del darrer arbre caigut, el paradigmàtic cas d'Escaldes, destí turístic termal. Només és el vèrtex dels nombrosos problemes patits els darrers anys en altres xarxes d'aigua potable, privades i comunals, causats perquè s'ha triat invertir més diners en decoració que en infraestructures menys visibles. Se sap que una greu errada de gestió dels serveis públics, promou, primer, una campanya de rebuig, segon, l'aplicació de mesures urgents, per, tercer, caure en l'oblit. L'evolució de la gestió de l'aigua potable a Escaldes, des d'aquelles mútues veïnals, la del Madriu i la General, conegudes com la dels rics i la dels pobres, fins a la creació de Capesa, una societat anònima, és un exemple clar de la transformació de la nostra societat, que ha passat d'una convivència cooperativa a posar el benefici per sobre de tot. Ara Capesa assumeix unes competències atribuïdes als comuns. Com a empresa prestadora d'un servei factura i cobra el seu cost amb un guany que permet el repartiment de beneficis entre els accionistes. Quan vol renovar

les xarxes antigues, s'espera que el comú faci una rasa per un altre motiu, i ho aprofita racionalment. Tot és benefici. La qüestió és si la gestió de l'aigua s'ha de fer amb criteris absolutament empresarials, com apunta el seu president en la seva ponència a la 24a diada andorrana a la UEC: *L'aigua i Andorra*. Per contra, el conseller general escaldenc Víctor Naudi escrivia al *Bon-Dia*: "A SDP defensem que els models de gestió dels serveis bàsics o essencials han de ser públics." L'aigua la pensem igual. Com element omnipresent, cal gestionar-la com un bé comú essencial. Un concepte, el bé comú, que un dia emanarà de la Constitució, ja que el bé comú és el camí cap a la felicitat, i no hi ha felicitat si no n'hi ha al voltant. Paraules d'Aristòtil, que ja en parlava. Malauradament, les persones ens queixem molt i fem molt poc. Discutim sobre captacions, filtratges, dipòsits, distribució i consum, sense prèviament haver fet nostres uns nous valors, per actuar de forma coherent amb ells, fins al punt que, de forma gradual i sense cap dubte, veurem el sistema canviar. L'estratègia de l'economia pel bé comú són eines reals, disponibles. És acció.